

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **A. H.**, proti žalovanému **Nejvyššímu správnímu soudu**, se sídlem Brno, Moravské nám. 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 9. 2015, č. j. 57 A 112/2015 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 14. 12. 2015 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 9. 2015, č. j. 57 A 112/2015 – 19, kterým byla z důvodu nesplnění podmínek řízení odmítnuta správní žaloba proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, jímž kasační soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a zamítl i jeho návrh na ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a dalšími podstatnými náležitostmi kasační stížnosti. Zjistil přitom, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 12. 10. 2015. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet

v úterý 13. 10. 2015 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí 26. 10. 2015 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Podal-li stěžovatel kasační stížnost až 14. 12. 2015, učinil tak zřetelně po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání. V daném případě přibližně měsíc a půl po jejím uplynutí.

Nejvyšší správní soud proto ze shora uvedených důvodů kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu